

عنوان مقاله:

روابط اجتماعی و فضاهای عمومی روستاهای مناطق کردنشین ایران

محل انتشار:

سومین کنفرانس سراسری نوآوری های اخیر در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

کامل احمدنژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهاباد ایران

بایزید گلابی - هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهاباد ایران

خلاصه مقاله:

روستا، این جایگاه اولین تجارب یکپارچه تاریخ در زندگی بشری، محیطی است که حیات در آن جریان دارد و جریان زندگی، در تعادل بین انسان و طبیعت در حال گذار است. سادگی روابط افراد جامعه روستایی از یک سو و تلاش همگانی آنان در عرصه تولید از سوی دیگر، موجب ایجاد تفاوت هایی میان زندگی و به تبع آن کالبد روستاها با شهرها شده است. روستاهای سرزمین ما نه برای تبدیل شدن به شهر (بر اثر افزایش جمعیت)، که به عنوان محلی برای تولید و مکانی برای پشتیبانی از شهر و مکمل آن در عرصه ها و ابعاد مختلف ایجاد شده اند. خصوصیات کالبدی روستاها، تحت تأثیر دو گروه کلی، عوامل مرتبط با محیط (طبیعت) و انسان شکل گرفته و تکامل یافته است. انسانها بر اساس تجربه و خرد جمعی، روستاها را به گونه ای که نیازهای آنها را تأمین سازد، شکل داده اند. فضاهای جمعی، از سرپناه های ساده انسانی در جوامع اولیه و یا آتش مقدسی که برگرد آن جمع می شدند، آغاز گردید و با گسترش روابط اجتماعی، این فعالیت ها در انواع فضاها نظیر خانه، معبد، بازار، کوچه، میدان و ... گسترش پیدا کرد. در واقع هر یکاز این فضاها ظرفی برای فعالیت های اجتماعی به شمار می آید. در نوشتار حاضر ابتدا به بررسی مفهوم فضای جمعی و اهمیت آن در روستا پرداخته و عوامل مؤثر در شکل گیری فضاهای جمعی را مورد بررسی قرار میدهیم، در نهایت به بررسی مفاهیم و مصادیق فضاهای جمعی در روستاهای کردنشین میپردازیم.

کلمات کلیدی:

روستا، فضاهای عمومی، حیات جمعی، تعاملات اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/569122>

